

KOMISJA NADZORU FINANSOWEGO

Przewodniczący
Andrzej Jakubiak

DPP/SSL/024/125/2/2012-SP

Warszawa, dnia 21 lutego 2012 r.

Pan Senator

Piotr Zientarski

**Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Senatorze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 27 stycznia 2012 r. (znak BPS/KU-034/44/13/12) z prośbą o opinię w zakresie projektu ustawy o zmianie ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (druk senacki nr 44), przygotowanego przez Komisję Ustawodawczą Senatu RP w związku z dokonaną przez Trybunał Konstytucyjny sygnalizacją uchybień w przepisach ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Narodowego oraz Agencji Wywiadu, których usunięcie jest niezbędne dla zapewnienia spójności systemu prawnego RP (sygn. akt S 4/10), uprzejmie proszę o przyjęcie poniższego stanowiska.

Komisja Nadzoru Finansowego nie zgłasza uwag co do konstrukcji planowanej zmiany polegającej na sformułowaniu w art. 5 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Narodowego oraz Agencji Wywiadu taksatywnego i konkretnego katalogu przestępstw, pozwalającego na dookreślenie ustawowych zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Uzasadnione wydaje się jednak rozszerzenie zakresu proponowanych zmian o wskazanie w projektowanym art. 5 w ust. 1 w pkt 2 w lit. e przestępstwa określonego w art. 171 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, tj. przepisu penalizującego prowadzenie działalności bankowej bez zezwolenia. Przestępstwo to jest ścigane z urzędu, a zagrożenie karą grzywny do 5 mln złotych i karą pozbawienia wolności do lat 3 wskazuje na wysoką szkodliwość społeczną tego czynu w ocenie ustawodawcy. Nie powinno budzić wątpliwości, że prowadzenie działalności

bankowej bez zezwolenia może być – zgodnie z brzmieniem zdania wstępnego w lit e projektowanego przepisu – przestępstwem godzącym w podstawy ekonomiczne państwa, poprzez narażenie na straty Skarbu Państwa lub wyrządzenie szkody majątkowej w mieniu Skarbu Państwa, co najmniej w wysokości określonej w art. 115 § 6 ustawy - Kodeks karny, tj. 1 mln złotych. Przepis art. 171 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe odpowiada swoim zakresem innym przepisom wskazanym w wyliczeniu zawartym w tej części przepisu: art. 178 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (prowadzenie bez wymaganego zezwolenia działalności w zakresie obrotu instrumentami finansowymi) oraz art. 287 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (prowadzenie bez wymaganego zezwolenia działalności polegającej na lokowaniu w papiery wartościowe, instrumenty rynku pieniężnego lub inne prawa majątkowe środków pieniężnych innych osób).

Niezależnie od postulowanego wyżej rozszerzenia zakresu przedmiotowego ustawy, konieczne jest także wskazanie na pewne uchybienie projektu o charakterze legislacyjnym. Jak wzmiankuje się w uzasadnieniu, obecnie procedowany projekt został oparty na propozycji służb prawnych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a stanowi on powtórzenie rozwiązań wcześniejszego projektu będącego przedmiotem inicjatywy ustawodawczej Senatu RP poprzedniej kadencji, który to projekt wraz z upływem kadencji obu izb parlamentu objęty został skutkami zasady dyskontynuacji. Jak można sądzić, z tego właśnie względu w projekcie ustawy wskazuje się na pozakodeksowe przepisy karne, które zostały uchylone z dniem 13 lipca 2011 r.

Dotyczy to art. 585 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037, z późn. zm.) oraz art. 224 i art. 224a ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2010 r. Nr 11, poz. 66, z późn. zm.). Przepisy te zostały uchylone w drodze ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 133, poz. 676). Ustawa ta jednocześnie wprowadziła do art. 296 ustawy - Kodeks karny § 1a. Przepis ten penalizuje czyn osoby obowiązanej do zajmowania się sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą osoby fizycznej, prawnej albo jednostki organizacyjnej nie mającej osobowości prawnej, polegający na nadużyciu udzielonych uprawnień lub niedopełnienie ciężącego obowiązku skutkujący spowodowaniem bezpośredniego niebezpieczeństwa wyrządzenia znacznej szkody majątkowej. Znowelizowany art. 296 ustawy - Kodeks karny, stanowi jednolitą konstrukcję prawnokarną usuwającą dotychczasowe wadliwości, wykazywane przez doktrynę w szczególności wobec art. 585 ustawy – Kodeks spółek handlowych. Wzmiankowany art. 296

ustawy – Kodeks karny został wskazany w projektowanej nowelizacji zarówno w kontekście przestępstw godzących w bezpieczeństwo państwa (lit. d), jak i godzących w podstawy ekonomiczne państwa (lit. e), konieczne jest zatem jedynie wyeliminowanie wskazania na pozakodeksowe przepisy karne, które nie obowiązują.

7 powiat
PRZEWODNICZĄCY
KOMISJI NADZORCZAJĄCEJ
A. Jakubiak

Andrzej Jakubiak